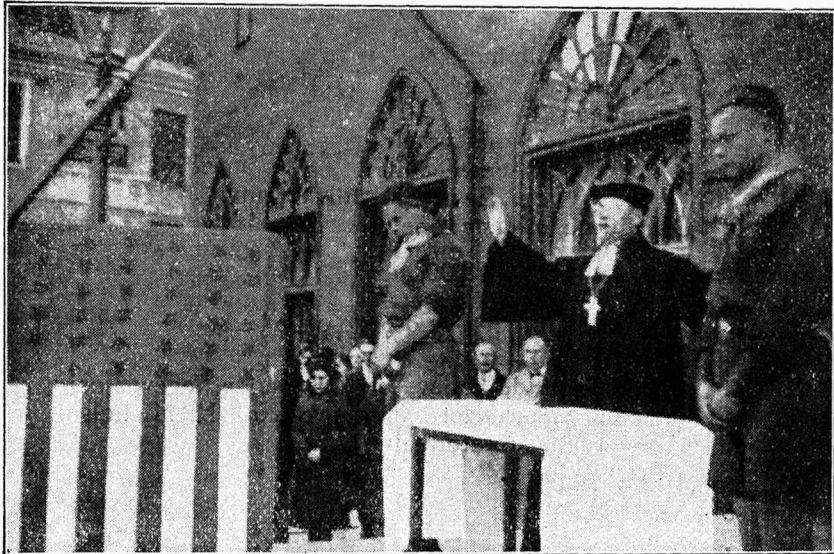

EESTI SKAUT

EESTI SKAUTIDE MALEVA
AJAKIRI

Ameerika eesti noorte poolt annetatud lipu üleandmine Tallinna Skautide Malevale.

XI. AASTAKÄIK

Nr. 1

NOVEMBER 1931

VÄLJAANDJA:

EESTI SKAUTIDE MALEVA PÄASTAAP

TOIMETUS; Vastutav toimetaja; N. KANN. Peatoimetaja H. TARI.
Toimetuse liikmed: R. PAPP, R. TREU.

TALITUSE ADDRESS: Tallinna, S. Roosikrantsi 11.

TALITUS: Tallinna, S. Roosikrantsi tän, 11.

Ilmub 8 numbrit aastas. Aastakäik kr. 1.50. Üksiknumber 20 senti.

Skautijuhthide koosolek Valgas, 31. okt. ja 1. nov. 1931 a.

K a v a :

Laupäeval 31. oktoobril

A v a k o o s o l e k k e l l 11.00.

Päevakord:

1. Vaimulik laul ja palve.
2. Avakõne.
3. Juhatuse valimine.
4. Tervitused.
5. Aruanded.
 - a) malevatelt
 - b) peastaabilt
 - c) „Eesti Skaudilt“
6. Osavõtjate pildistamine.

Lõunavaheaeg, kella 14—16.00

E s i m e n e t ö ö k o o s o l e k .

Päevakord:

1. „Eesti Skautide Maleva organisatsioon, tegevusjooni, päevaküsimusi, suurlaager, refereerib skm. H. Michelson.
2. Läbirääkimised referaadi kohta.

Õhtusöök, kell 19.00

Kirev õhtu kell 20.00

Pühapäeval 1. novembril

Hommikueine kell 09.00

T e i n e t ö ö k o o s o l e k k e l l 12.00.

Päevakord:

1. „Skautjuhtide kasvatusprobleema“ refereerib nskm. E. Pavelson
2. Läbirääkimised referaadi kohta.

Lõunavaheaeg kell 13.00—15.00

K o l m a s t ö ö k o o s o l e k k e l l 15.00.

Päevakord:

1. „Skauti säaduste sisu ja mõte“ refereerib skm. A. Kasak.
2. Läbirääkimised referaadi kohta.
3. Aastakoosolekul algatud küsimusi.
4. Resulutsioone.

Jumalateenistus skm. H. Haamer.

Lõppkoosviibimine.

Toimetusest.

Käesoleva numbriga algab „Eesti Skaut“ oma 11-dat aastakäiku. „Eesti Skaudi“ ülesanne on anda skautlust poistele. Kuid armsad noored sõbrad: lugejad ja kaastöölised need 2—3 skauti, kes toimetuse koosseisu kuuluvad, ei suuda Teid kõiki rahuldada oma töövõimega; Sellepärast pöörab toimetus Teie, austatud lugejate poole ja palub Teid appi „Eesti Skaudi“ sisurikkuse ja tellijate arvu suurendamise töödele. Neis töis on lugupeetud lugejad ikka kaasa aidanud ja loodame seda ka algava 11-da aastakäigu vältel. Kaastöölisi ja kirjasaatjaid palume mitte tõmbuda tagasi, kui mõni nende poolt saadetud kirjutis ei ole ilmunud „Eesti Skaudis“. Meie kõik oleme noored ja algajad ning seda juhtub meie kõikidega. Ebaõnnestumine on parim õppetund ning järjekindlus viib meid sihile. Järgnev suvi toob meile kaasa suurlaagri ja „Eesti Skaut“ tahab selle hääks kordaminekuks võimalikult palju kaasa aidata.

11-da aastakäigu esimese numbri saadame kõigile senistele tellijatele, lootes, et austet lugejad oma tellimised lähemal ajal uuendavad. Ühtlasi teatame, et rahasaatmise lihtsustamiseks on võetud posti jooksva arve nr. 180. Samuti teatame, et nüüdsest peale saadame ka skautidele „Eesti Skaudi“ koju kätte ja ei tee seda enam malevate kaudu, mis „E. Sk.“ numbrite kättesaamise aega pikendaks, ning asjakäigu tegi asjata keerulisemaks.

Aastakäigu alul julgeb toimetus loota kõigi skaudisõprade ja skautide lahkele kaasabile, mis võimaldab suurendada „Eesti Skaudi“ sisurikkust ning tellijate arvu.

Aastakäigu alul kõigile südamlrik vasaku käe pigistus.

„Eesti Skaudi“ toimetus.

Sisu: Aastakoosoleku kava / Toimetusest / Hõbedane meri / Kuidas visata lassot / Põialpoiss / Sõlgise töid / Teateid / Kuidas tellida „Eesti Skauti“.

Hõbedane meri.

The Scout' ist E. V.

Oli õhtu. Telkide poolringi keskel olev suur laagrituli valgustas ümbritsevate skautide nägusid.

17-nes Villei rühm oli laagris juba teist päeva. Nad lõpetasid parajasti üht oma lõbusamaist laulest, kui kuulsid all teel mootorratta mürinat ja nägid atsetüleen lambi tuld läbi harvade puude vilkumas!

„Sven ja Bimbo,“ arvas Joe Doveri, algajate salga juht. „Nad ju ütlesid, et otsekohe tulevad, kui aga saavad. Kuid poisid, valmistame endile väikese nalja, ärge rääkige neile midagi salakirjast.“

Paar minutit hiljem, kui Steve Lamb ja harilikult Bimboks kutsumatud Jimmi Bimbould, ilmusid valgussõõri, võeti nad vastu valju kisa ja sõbralikkude müksudega.

„Oh sõbrad,“ algas Joe, teistele tähendusrikkalt naeratades: „te jäite ilma ühest heast asjast.“

„Millest siis?“

„Kuidas meeldiks telile reisis kolonel Baird'i jahil?“

„Kolonel Baird?“

„Just nii, üks kohaline vanahärra ja endine sõjamees külastas meid eile õhtul.“

„Aga kindlasti ei saa ta meid kõiki võtta laevale,“ arvas Bimbo.

„Seda küll aga ehk võtab ta just sind Bimbo!“ Naerdi.

„No see jub i mulle meeldiks,“ hüüdis Bimbo „selle eest ma juba meeldi lahendaksin koloneli salakirja.“

Kui pomm langesid need sõnad poiste keskele. Kuidas võis ometi Bimbo seda teada?

Kust tead sa salakirjast, Bimbo? küsiti segamini.

Bimbo tegi omale üpris süütu näo, vajutas sõrmega nina lossi ja seletas: „Üks väike lind sosistas mulle midagi hõbedasest merest.“

„Oli see aga siis tore da bassi häälega lind,“ müristas hääli poiste selja tagant. Kõik pöördusid hääle suunas, kust nad oma skautmasteri Haley eest leidsid, kes vahepeal tähelepanematult ligi oli tulnud.

„Jutustasid sina neile sellest,“ pärisid poisid.

„Ma usun küll,“ vastas see „me vist kohtusime ju all teel, üks oli nii Bimbo? Ja ma arvan ka, et rääkisid teile midagi lahendaja tasust ja reisust koloneli jahil. Oi, oi, teie kelmid!“

Järgmiseks hommikusöögiks koloneli salakiri oli seal.

Steve ja Bimbo olles tegevuses laagri töödega jäid maha kõigist väljaminevaist saladuse otsijate salkadest, ja nii sammusid nad nüüd esimesel võimalusel skautmatri telgi poole. See, nähes neid üle muru tulevat, ruttas neile vastu käes salakiri.

„Usun, see siin on te soovitud asi,“ sõnas ta ja ulatas poistele igasuguste sümbolite ja joonistustega kaetud paberi.

Just samal ajal astus telki Jock, suure kondi ja vedelate liigutus- tega skaudipoiss.

„Kas saaksin laenata sinult minutiks turisti juhti,“ pööras ta skautmatri poole, „ma olen kuulnud, et sul olevat sarnane.“

„On küll Jock, või vähemalt see oli mul veel mõne minuti eest, näe siin ta on. Kuid võid sa mulle ütelda, mida sa otsid, ehk võin sind kuidagi aidata.“

Jock kahtles. „Vaata,“ ütles ta, on see õige, et siin rannal linnake on vajunud merre?“ „Ja,“ vastas skautmaster „ka mina olen kuulnud seda juttu. Püüame seda siis raamatust leida,“ Haley leidis lehekülje ja lugedes tõsines ta nägu „Kuula Jock: Kohaline vanajutt räägib, et vanal hallil ajal linn nimega Ington ehk Engton ujutati üle mere poolt. Salapärasesse valgusesse asetab selle loo hiljutine vana käsi- kirja leid, mis annab selgemaid teateid õnnetusest.“

„Ei olegi tarvis lugeda enam edasi,“ katkestas teda Jock „asi on ju nüüd niikuinii päevaselge. Täna väga Haley!“ Jock eemaldus.

Vahepeal tegi Bimbo täpse ära kirja salakirjast.

„Aga vat, peaaegu pidin unustama, siin on ka märgete paber, mille andis kolonel ühes salakirjaga, vaadake ehk on see teile kuidagi kasulik,“ ütles skautmaster, ulatades poistele paberi mõne harva reaga.

„Mortham'i tornid,“ luges Bimbo paberilt, koloneli maja, on see siit kaugel?“

„Kolm-neli miili, Mortham'i torn on suurepärane ehitis, kuninganna Elisabeth'i ajast. Ta asub keset koloneli parki, te pidite tast mööduma tulles siia.“

„On ta kuskil Barton'i söelademete ligidal?“ päris Steve.

„Jah ta asub selles suunas. See tuletab mulle veel meelde, et kolonel olla leidnud oma maaala läbistavat ühe kaevanduse. Õnnelikult küll kaugemal majadest.“

„Õigus,“ hüüdsid poisid, „eile me tulimegi ühes kohas üle kergelt sisse vajunud tee osa. See oli tähistatud punaste tuledega. Me vahtasime isegi selle üle mõtteid, kui kardetav võiks olla ühele jõuvankrile sattuda hoiatamata sarnasele teele nagu see.“ „Ja isegi päeval on ta äkiliselt käänaku läbi varjatud ja võib põhjustada õnnetust,“ vastas skautmaster järeelmõtlikult, „kuid poisid, mida arvate te' salakirjast?“

„Ainuke arusaadav asi ses kõiges on vast ainult see, et idasse näitav käsi osutub merd,“ seletas Steve, „ja kaks rida salakirja ülalosas, mõtle veel ümber enne kui teotsed, tähendab vast sama palju kui, enne mõtle, siis ütle.“

„Mis on Bimbo?“ küsis Haley „leidsid midagi?“

Bimbo hoidis paberit vastu päikese valgust ja kaval naeratus mängles ta suul. „Ma usun, et olen asja jälil.“ vastas ta, ulatades tagasi salakirja. „Tohin ma veel küsida, kas kolonel pühendas sind saladusse?“

Haley naeris. „Kindlasti ei teinud ta seda ja ma ise ka pole veel sattunud lahendusele.“ Ta peatus hetkeks. „Kahjuks ei saa ma aga lubada teil lahkuda laagrist enne õhtust teejoomist, kuid loodan, et

te' siis asute asja kallale seda südikamalt. Hääd edu Steve, hääd õnne Bimbo!"

„Huvitav, mis on paberil siis vesitrukis?“ ümises ta enesele, kui poisid olid läinud. „Väga võimalik, et sellel on midagi ühist lahendusega. Tubli Bimbost mõelda ka sellele.“

Ta hoidis paberit vastu valget, nagu oli teinud seda Bimbo. Imestushüüe pääsis ta suust: paberil polnud ühtegi vesimärki. Mille üle naeratas siis Bimbo?“

Stev'i ja Bimbo' jäämine laagrisse polnud neile kuidagi kahjuks, nii nad omandasid mitme väikese saladuse lahendajate salga kogemused.

Jock McDonald ja Ko. jõudis tagasi oma salapäraselt paadisõidult kella 3-me paiku.

„Ma tunnen kindlasti, et oleme õigel teel,“ kinnitas Jock üleolevalt vastuseks Bimbo küsimusele. „Selge on ju see, et suur E salakirjal tähendab Engton'i. Leidnud ei ole me siiani veel küll midagi. Aerutasime ringi lahes, kui korraga märkasime, et paat lekib. Vesi ulatus meile juba põlvini kui jõudsimme kaldale.“

„Nii siis, teil ei vedanud,“ tähendas Bimbo „usun te' teete omategi uue katse?“

Jock jaatas. „Arusaadav, ma praegult tabasin idee nende numbrite suhtes nimelt.“

„Sa arvad numbrid salakirjal 5.20, 5.18 j. n. e.?“

„Just neid. Usun nad märgitsevad kohta kaardil ja kriipsudega lahutatud arvud sügavusi nendes kohtades, kas pole nii?“

„Kas sa ei arva, et numbritega mõeldakse kuupäevi? Täna on näiteks 18-nes nagu sa tead.“

Jock kratsis kukalt. „Ja — isegi see võib olla võimalik.“

Keskpäeval leidis Steve oma sõbra istumast telgis, põlvedel kalender.

„Kuule Steve, ma arvan mul on saladus käes,“ hõikas Bimbo juba eemalt.

„Kuidas nii?“

„Tead, need arvud seal salakirjal tähendavad päikese loojamismisaega. Täna on see 7.20, homme 7.18 j. n. e. iga päevaga ikka kaks minutit varem.“

„Siis on salakirjal antud aeg päikese loojenemisest täpselt kaks tundi varem. Huvitav!“

„Nüüd on meil tarvis ainult leida päikese kella kungas.“

„Muidugi tuleb leida ka hõbedane meri,“ lisas Steve.

„Mul on ka selleks idee, kuid ma ootan parem kuni jõuan seda tõestada.“

Kella viie ajal jõudis tagasi Dovney ühes noore Mitchin'i ja Bill Brai'ga. Nende käest kuulsid sõbrad päikesekella künkast. See asuvat ainult kilomeeter poolteist laagrist.

Bimbo jooksis oma telki ja tõi kaardi. „Võid sa mulle näidata kaardil seda kohta?“ palus ta Dovneilt.

Järgneb.

Kuidas visata lassot.

Lasso viskamist pole võimalik ära õppida raamatu järele — vaid tõppida harjutamiste kaudu. Siiski püütakse siinkohal selgitada selle kunst ähtsamaid võtteid joonistuste ja seletuste kaudu.

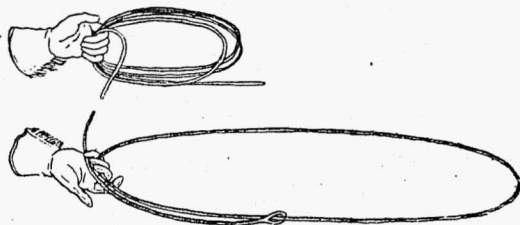
Joonistus 1. Näitab kuidas hoida lassot viske momendil. Joonistus on lihtne — ega vaja seletusi.

Joon. 2. Näeme missuguses olukorras tuleb lassot vibutada ja missugune on sõlme asend. Lassot keerutades tuleb tähele panna, 1) et sõlm jookseks nii, nagu seda joonistusel näeme ja 2) et nõör ei läheks sõlme.

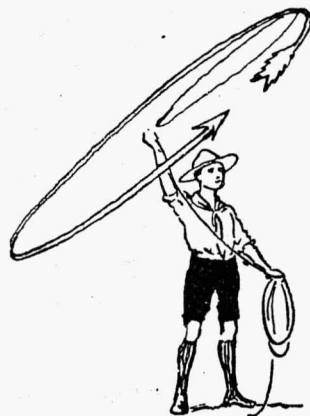
Lassot keerutatakse ühes käe kõverdamisega. Et sõlm sassi ei läheks, tuleb näppude seisule pöörata tähelepanu. Väljasirutatud nimetissõrm — suurendab sõlme jooksu. Nööri osa pikkus kahe käe vahel ei tohi olla liig pikk, et hoiduda selle mässimist viskaja enese ümber. Rida võtteid, nagu; sõlme vabastamine viske momendil, kuidas vasem käsi aitab kaasa nööri pinguli minekuks jne. ei ole siinkohal pikemalt võimalik kirjeldada. Seda tuleb õppida harjutuste teel. Töö õpetab tegijat.

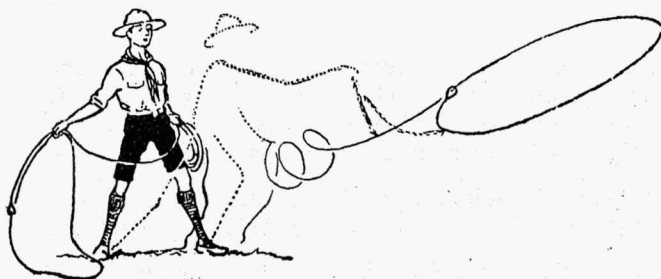
Joon. 1.

Joon. 2.

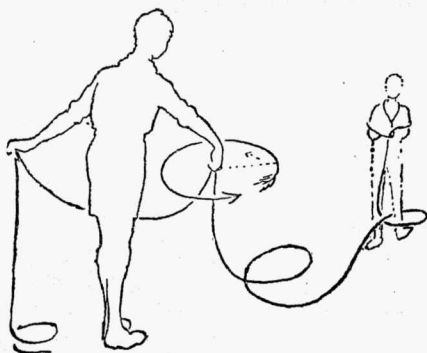
Joon. 4.

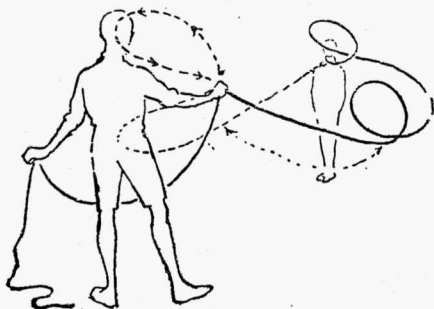
Joon. 3.

Teine lasso viske meetod (joon 4), sõlm visatakse lihtsalt ohvrile peale. Seda kasutatakse loomade püüdmiseks koplis.

Nüüd mõningaid tähelepanekuid lasso enese kohta. Isiklikult pole ma kunagi selleks tarvitanud punutud nõöri — sellepärast ei tea ma selle kohta hääd ega halba öelda. Ta võib küll olla hää ja vastupidav — kuid raske saada. Lassoks kasutatakse enamasti harilikku nõöri. Nõör olgu täiesti sile ja paenduv. Nõöri otsa spleisitakse silmus. Nõöri harilik pikkus 12—15 m. Harjutustel visata lassot mingi omapikkuse tulba (teiba) otsa. On soov püüda mõnd sõpra — hoolitse, et tal oleks müts peas ja hoiaks kätega selle äärtest kinni — sellega hoiame ära sõlme löögi vastu pead ja nõöri kokkutõmbe kaelal. Üldse ära tõmba kunagi harjutuste ajal lassot päris kokku. Visates lassot jooksva seltsilise peale — ole valmis nõöri järele andmiseks, et hoida ära kukkumistest ja käte naha marastamistest. Ettevaatuse pärast teha nõörisse sõlm, et lasso kokku ei tõmbuks ümber püütava. Püütut võib siduda järgmiselt: nõöri üks ots on ohvril ümber kaela, nõöri pingutada niipalju, et ta maad ei puuduta. Keeruta nõöri ühetaoliselt rutuliste käeliigutustega, et sõlm kujuneks korrapäraseks ja jookseks ohvri juurde mässides ümber kaela, õlade, käte, jne. (v. joon. 5.)

Joon. 5.

Joon. 6.

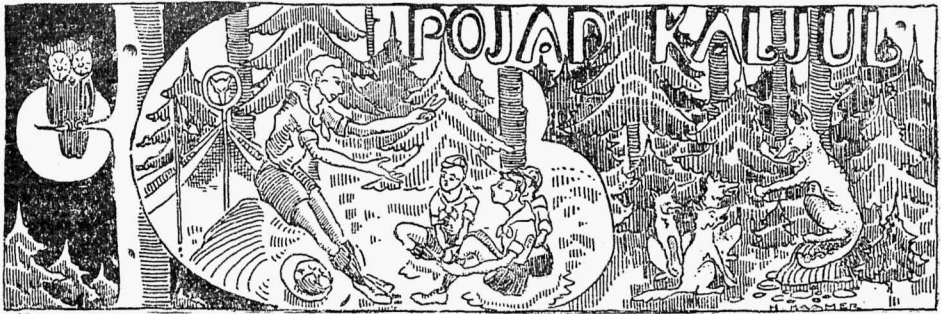
Lapergune ring määrab käte liigutused sõlme tekitamiseks. Kui joonistus pole arusaadav katsu proovi teha praktiliselt. On soov õppida ohvri jalust rabamist. Nõör visata ohvri seljatagant. Palu et seltsiline tõstaks jalgu — ja viska lasso harilikus korras.

Alul näib see olevat raske ja võimatu teostada, ära heida meelt. Ma isiklikult õppisin seda ruttu — olgugi, et ma pole geenius ega cowboy.

Lasso viskamine on küll veidi raskevõitu, kuid siiski meeldiv sport eriti laagris. Lasso viskamise oskus võib tihti olla kasulik tegelikus elus.

Hää lassoviskaja — võib teatud olukorras, aidata ennast ja ka teisi, ja lõppude lõpuks ongi see kõige olulisem.

Tõlkinud *Mi-na*.

Pöialpoiss.

Kaugel dzunglis elas suur ja vana kull, suurte ümmarguste, kollaste silmadega ja kahe, mitte väga suure tutiga kõrvade asemel. Lapsed kartsid teda väga, kuna öösel metsa tulles kuulsid tema hirmsat häält, mis neile tundus õudsena. Kuid iga dzungli noor teab, et tema on vana, tark ja lahke igäühe vastu. Metsas hütis elas rätsep, tal oli kaks poega Tom ja Jaan. Nad elasid isa ja vanaema juures — ema oli neil surnud. Kuigi vanaemake neid väga armastas leidis ta ikka poiste juures puudusi, kuna nad olid laisad, räpakad ja mustad. Nad armastasid lärmates mängida, kolada väljas, murda puid ja asju, lõhkuda nõusid, katki rebida riideid ja tihti teha pahandusi. Nad kunagi ei mõelnud sellele kui pahad nad olid ja sellepärast ei teadnud nad end ka parandada. Kord vanaemake jutustas poistele muinasjutu: kuidas majas oli käinud pöialpoiss. Milline oli pöialpoiss? Seda soovisid nii väga teada poisid. „Pöialpoiss,“ ütles vanaemake, „oli pisike mehike, kes enne teiste ärkamist pühkis, ahju süütas, tõi vett, valmistas kohvi ja peenardelt kitkus umbrohtu. Ta teinud kõike vajalikke töid kuid keegi pole teda kunagi näinud, sest alati jooksis

ta minema, kui kuulis kedagi tulevat. Ta oli kõigile õnnistuseks. Kõik olid õnnelikud ja majas valitsenud meeldiv puhtus ja kord.“ Siis Tom ja Jaan soovisid teada, kuidas võiksid nad leida pöialpoisi, et see tuleks ja aitaks neid vabastada neist töödest, mida isa ja vanaemake käskisid teha. Poisid palusid vanaemat jutustada, kuidas võiksid nad leida pöialpoissi. Vanaema vastas, et kõige parem on, kui nad otsiks metsast vana targa Kulli üles. See kindlasti võiks neid juhatada, kuidas leida pöialpoissi. Tuli öö — Tom kui väiksem läks. Varsti kuulis ta kulli kisa ja leidis teda. Nüüd jutustas ta kullile oma muredest. Teda ikka ju alati koormatakse tööga, kuna ta nii väga tahaks mängida. Ta tahaks paluda hääd pöialpoissi, et see tuleks nende majja elama, siis poleks tal midagi vaja teha ja nii võiks ta oma aega lõbusalt mängides mööda saata.

„Ohu! Hii-hii-hii! Hii-hii-hiiii!“ hüüdis vana kull. „Näed seal eemal seda järve? Kui paistab kuu, mine põhjapoolsele kaldale, keera end kolm korda ringi ja ütle: Keera ümber mind, keera ja näita pöialpoissi. Ma vaatan vette ja näen... Et teada saada puuduvat sõna — vaata vette. Seal leiad pöialpoisi, kelle nimi kõlbab selle lause lõppu. Niipea kui tõusis

kuu, Tom ligines järvele, keeras ümber kolm korda ja karjus: „Keera ümber mind, keera ja näita põialpoissi. Ma vaatan vette ja näen...“ Vaadates nüüd järve, nägi ta ainult iseenest vastu peegelduvat. Nüüd sammus ta tagasi kulli juure ja jutustas, et ta pole kedagi näinud, peale oma peegelpildi. Ta lootnud näha põialpoissi, kes võiks asuda nende majja ja teha kõik tööd. Kuid kull küsis: „Kas sa siis midagi ei näinud, kelle nimi võiks täiendada seda lauset, mida sulle ütlesin?“ Poiss vastas: „Ei kedagi.“ Kull küsis: „Mida sa siis vees nägid?“ Tom vastas: „Mitte midagi peale enese peegelpildi.“ Siis kull ütles: „Kas sõna „ennast“ ei kõlba lause lõppu?“ Tom meelestas lause: Keera ümber mind, keera ja näita põialpoissi. Ma vaatan vette ja näen... ennast.“ „Kuid ma pole ometi põialpoiss!“ hüüatas Tom. Kull vastas: „Ei — kuid sa võid see olla. Sa võid olla põialpoiss, kui sa vähegi püüad. Sa oled arusaaja ja väike poiss. Sa võid, kui tahad, pühkida põrandaid ja oskad kindlasti küedema panna ahju. Sa võid tuua vett ja valmistada toitu. Sa võid koristada tuba ja katta lauda toitudega. Sa võid korraldada oma voodit ja riideid. Pealegi võid sa seda teha siis, kui teised alles magavad! Ja kui isa ja vanaemake virguvad, siis arvavad nad, et siin töötanud hoolsalt põialpoisike. Põialpoiss on pisikene mehikene, kes elab majas ja teeb heategusid. Mõnes majas elavad põialpoisi asemel paharetid. Need on väikesed kuradikesed. Nad kolistavad ja müristavad, kus elanikud vajavad rahu magamiseks või õppimiseks. Nad

ei lase inimesi puhata kui need on haiged ja väsinud. Kui majas valitseb puhtus ja kord, siis nad asuvad sinna ja ajavad kõik segi. Purustavad mööblit ja asju ning tekitavad korratuse. Nad on räpakad ja laisad: ei nad iialgi liiguta sõrmegi vanemate abistamiseks. Nad on vastandiks põialpoistele. Kuid põialpoisi sarnane ei ole mitte ainult hää vaim, vaid seda võiksid olla ka alalised maja elanikud: poisid ja tüdrukud, kes ise võivad olla ka põialpoistena. Et teha heategusid, seks tõusevad nad vara, ei vedele voodis, ei pea end üleval kui paharetid. Põialpoiss teeb oma töid vaikuses, ilma, et ootaks kiitust ja tänu. Nad teevad seda sellepärast, et see on nende kohus isa ja ema vastu. See tihti võib tunduda ebaameeldivana, eriti siis, kui tunnevad end väsinuna või soovivad mängida, kuid neil ei tule unustada, ja nad ei unustagi seda, et see on nende kohus ja kohused seatakse ikka esikohale.“ Ja nii on ka selles jutustus. Tom ja Jaan saavad ergutust vanalt targalt kullilt ja nüüd olid nad alati esimestena, ammu enne teisi voodist väljas. Nad pühkisid õue ja süütasid pliidi all tule; valmistasid kohvi ja alles siis pugesisid tagasi oma voodi. Kui ärkasid isa ja vanaemakene ja mõtlesid hakata oma tööd tegema, siis oli nende imestus suur — tööd olid kõik hoolikalt tehtud. Nad uskusid, et hääd põialpoissid on olnud majas. Nii sündis see päevast päeva ning poisid tundsid suurimat rõõmu täites omi kohuseid, selle asemel, et teha mingisuguseid koerustükke. Alles hulk aega hiljem said isa ja vanaemake teada, kes olid need

„head põialpoisid“. Nii võib ka iga hundipoeg olla ja ta peabki nii olema põialpoisiks omas majas. Tal tuleb teha isale, emale igapäev vähemalt üks heategu — sealjuures ei iial tohi ta hoobelda ega keldida oma heategudega. Hundipoeg kunagi ei oota kiitust. Ta ei tee heategusid mitte üksnes kodus, vaid ka väljaspool: koolis — oma koolivendale, õpetajaile; rühma kodus — oma sõp-

radele-hundipoegadele, skautidele, karja hundile, rühma juhile. Kõigile inimestele, keda ta kohtab tänaval, trammis, omnibuses ehk mujal. Ühesõnaga — kui hundi-
pojal juhtub võimalus olla kusa-
gil kasulik — siis kohe seda või-
malust kasutada on tema kohus. Ta on suuremeelne ega oota selle eest tänu ega tasu.

R. B. P. „Hundipoegluse“ järele
Riks.

Sügise töid.

Hilda Kasak.

Rühma juhi alaline mure on rühma ehk karja töö huvitavaks ja kasulikuks muutmine. Juht peab alati pakkuma midagi uut, mis on huvitav ja kasulik. Poisile alati meeldib midagi teha, millegi kallal nokitseda. Poisile meeldib koju tulles emale ehk sõbrale näidata rühmas tehtud töid. Samuti on see vajalik rühma tööde näituseks, mida iga rühm peaks kord aastas pidama. Tööde valik on kaunis raske, kui silmaspidada rahalist kulu ja aega mida teatava töö valmistamine nõuab. Poisid tahavad ikka midagi teha, kuid enamalt sarnaseid asju mis ei nõua palju kulu. Tahaksin iga kuu esitada mõningaid tööde võimalusi ja loodan, et kevadeks on igal rühmal ja karjal võimalik oma rühma tööde näitust iseseisvalt korraldada. Rühma tööde näituse väärtust oskab iga juht hinnata. Esiteks on ta kasulik ja huvitav poisile, teiseks on ta tarvilik rühma tutvustamiseks väljaspoole.

a. Valge paber tuleb õlitada mõne õliga, selleks võib tarvitada oliiv, pähkla ehk mõnda muud õli. b. Õlitatud paber tuleb küünla tulel suitsetada mustaks, nii et paber oleks kaetud tahma korraga. c. Sellejärele tuleb roheline puuleht asetada paremapoolsega tahmale. Kuivatatud lehed ei kõlba, sest nad pudenevad ja muutuvad. d. Tahmale asetatud puuleht tuleb katta valge paberiga ning ettevaatlikult sõrmega hõõruda, seni kui üldine lehekuju nähtavale ilmub. Hõõrumisega jääb tahm puulehele. e. Nõgistatud puuleht tuleb panna uuele valgele paberile, nii et nõgine pool jääb vastu paberit. Katta nagu enne puhta paberiga ja hõõruda, kuni lehekuju ilmub paberile.

Puhtale, mitte nõgistatud paberile jääb täielik puulehe kuju, isegi viimased peensused. Kui esimene äratõmme tuleb liig tahmane, siis tuleb kohe teha järgmine, tavaliselt teine äratõmme on parem, on ühtlane, puhas ning ei määri.

Sarnasel viisil võib rühm koostada täieliku puulehtede albumi. Puulehtede albumi võib edukalt ka kasutada kolmanda järgu eksami

juures. Käesolev töö on poisile huvitav ajaviide ning õpetab tundma kodumaa puude lehti.

Tavaliste puulehtede kollektiooni kõrval, kus esinevad taimed ja lehed liikice järele, võib koostada kollektiooni värvilistest lehtedest, kus rõhku pannakse ilusale värvi kombinatsioonile ja nüanssidele. Eriti ilusad on selleks vahtra lehed oma värvi peenete ülemineku toonidega. Lehtede kuivatamise ja korraldamise viis on niivõrd lihtne, et see ei peaks kellelegi raskusi tegema.

Võru sk. malevalt.

Maleva tegevus muutub intensiivsemaks.

Lõuna-Eesti skautide vahelisel spordi-võistlustel tulid võrukesed teisele kohale ja jalgpallis Lõuna-Eesti meistriks.

Suvei muidugi oldi laagrites, neid peeti Kasaritsas, kauni Verijärve ümbruses, kaugel inimeste eluasemist ja Võlsil Vagula järve kaldal. Laagritest osavõtt oli rohke.

Ka matkati õhinal, kuid märki siiski rinda ei jõudnud teenida. Esikohale matkasid väledad hundipojad, iga hundipoja kohta keskmiselt 357 klm.

Mineva aastase „õpperühma“ asemele on tekkinud 3 rühma. Linnas on I ja II (pioneer) ja maal III (Krabi) rühm. Skautide arv Võrus on praegu 85.

Hundipoegade kari tegutses kevadel ja suvel õhinal, peale koolitöö lõppu oli Kasaritsa mägedes 7 päevane laager.

Karja juhtis I jsk. B. Tamm. Nüüd, mil juht peab ära minema „Kroonu supile“ on hundipojad üle läinud skautideks.

Rühmades on päärõhk salgatööl. Salgatöö elustamiseks on kavatsus ellu kutsuda juhtide kool, mille vaimliseks juhiks on Skm. Kasaks, kes igal nädalal sõidab Võrru.

Kavatsetakse lähemal ajal pidada esimese abi kursust ning võrk-, korvpalli ja ping-pongi võistluseid pidada noorte kottkaste ja Petseri skautide vahel.

1. detsembril on maleva 11. aastapäev, mis peetakse 29. nov. ja töötab suurejooneline olla, mille puhul on ka gaidide ja skautide töötuse andmine.

Maleva pühitseb oma traditsioonilise emadepäeva koos gaididega 6. detsembril Ühisgümnaasiumi ruumes. Pidustuse korraldamisel on peamiselt mõeldud

emadele, neile on võimaldatud ka makseta sissepääs.

Tahetakse ka roverite salka asutada, mille juhiks on endine malevajuht esk. Ventsel.

Praegu on käsil ping-pongi võistlused. Aastakoosolekule Valka „kliistri“ pühade ajal kavatsevad mitmed skautjuhid sõita.

Võru skautluse elustamiseks on Võru skm. Kasak väga palju kaasa aidanud.

Maleva on astunud Võru N. M. K. Ü. liikmeks ja kasutab koonduste jaoks Ühingu ruume.

Võru malevat juhivad malevanem hra. O. Mäggi, malevapäälilik I jsk. Alfr. Treimann, abi II jsk. R. Piirmann, sekretär-adjutant I jsk Elm. Simson.

Tartu skaudid.

Tartu skaudid valmistasid möödunud suve kestel endile sooja pesa. Selleks remonteeriti omal jõul ja algatusel seni tarvitusel olnud rühma kodud, kus nüüd rõõmsalt elatakse.

Seesmisest tegevuse korras on rida uuendusi sisse viidud. Nii on algajate vastuvõtu kord keerulisemaks tehtud, kuid selle vastu on muis küsimusis šabloonlikkusest püütud loobuda, et pakkuda asjale rohkem omapära.

Juhtide üldkoosolek valis Maleva juhatuse 1931-32 hooajaks koosseisus.

Maleva juht skm. H. Michelson.

“ abijuht esk. S. Eber.

“ juhi adjut. nskm. V. Hiir.

“ käsk-päälilik esk. O. Valdner.

Maleva vanemaks on endiselt prof. A. Paldrock, abivanemaks skm. V. Sirgo.

Maleva õppejuht nskm. Fr. Parmaski poolt on välja töötatud laiaulatuks hooaja tegevuskava, mis sisaldab kõike, mis kuidagi suurlaagriga ühenduses. Tartu skaudid saavad oma tegevuse sel aastal laialdases võimaluses suurlaagri tähe all. Tutvunemiseks suurlaagri eeltöödega kavatsetakse kava pal-

jundada ning ka teistele malevatele saata.

Emapäevaks on juba eeltööd hoogsalt käimas, mis peetakse ühiselt gaididega. Muuseas esineb ka tavaliselt laulukoor. Loodetavasti antakse Emapäeva esimene osa edasi raadio teel.

Propaganda alal tegutsetakse Tartus

kindla kava järele nskm. V. Kuhlberg'i juhtimisel.

Üldkokkuvõttes tahab Tartu skautide maleva töötada vaikselt, rohkem süvendades sisulist osa parema töö näol, edasi arendada juhtide kasvatust ning poise ideelikut skautideks.

Võidab see, kes asjale parema sisu loob. *Halt Hirv.*

Laager.

Suure müra ja kolaga sõidab Tallinna maleva staabi ette „5 tonniline“. Rahvas jääb peatuma, et näha, kui Imka (poiste keeles) vana maja ära viiakse. Midagi sellist aga ei juhtu. Suur kari skaute kannavad seest igasuguseid kaste ja kastikesi, ämbreid ja padasid, seljakotte, tekke, j. n. e. Varsti on auto kõrvale kasvanud hunnik mitmekordselt suurem autost endast. Kuid hoovi värvast tuuakse veel väja „maailmatu suur“ kaitseväe supikatel. Nüüd on kõigil selge — skaudid lähevad laagrisse. Hetk hiljem on „koorm“ valmis. Autost välja ulatava supikatla aisa otsadki on ära kasutatud, igasuguste piimalähkrite ja ämbrite riputamiseks. Ja kui sinna otsa loetakse veel 45 skauti, siis on koorem kireju kui vanaema seelik.

Auto hing sisse — hakkab liikuma. Sõitjail tundmus, kui sõidaks laevaga merele, aina kõigub. Merel sõites armastatakse ka ikka laulda — pealegi kui skaudid „säärasel laeval“, siis nii kui mõni pisem laulupidu kohe.

Ja siis vuravad 3 auto täit noori — metsa, avarasse Jumala loodusesse.

Sõit läheb imehästi, kuid tolm tegi oma töö, skaudid olid justkui maskides.

Paar kolm klm. enne sihtpunkti jõudmist juhtub „katastrov“. Nimelt üks trupp arvas heaks sisse „vaduda“ ja terve „kupatise“ oma hõlma võtta. Hästi, et see „vadumine“ ei olnud suur. Mis muud, kui koli maha ja auto välja. Juht oli „väga tark“ mees. Auto tuleb tagurpidi paremini välja. Muidugi üle katkise truubi edasi sõita ei saa. Ja nii „armasad skaudid“ muud kui tassige. „Ei meil pole kerge kellelgi“. Kuid pea seesugustel meestel läheb. Imeruttu on „trään“ kõik kohal. Kuid ühtlasi ka öö. Lõkgetule valgusel püstitatakse telgid, päris hästi kohe. „Iludusvõistlusel“ viimane koht kõigil kindel. See-eest järgmisel päeval, peale virgumist, paari tunni jooksul on terve „linnajagu“ korras. Tehakse pool päeva laagri välja kor-

rastamistöid, mis nõudis suurt pingutust. Kuna laagri väljale ehitud kahe hüti ja kõõgi ehituse laaste ja saepuru on kõik kohad täis. Skaudid armastavad korda ja õhtuks pole enam tunda, et seal kunagi mõni puusepp oleks olnud. Peale suurt tööd muidugi järve, mis nii armas ja meeldiv, et kuidagi ei raatsi välja tulla. See on kuulus — „Paukjärv“.

Õhtu eel kange mürinaga saabub laagri imepisi autoke. „Noh nüüd saabuvad kääbusriigi skautvennad?“ on kõikide arvamine. Kuid ei midagi selle sarnast. Autost väljub maailmatu pikk Hiir (just suure tähega) see Tartu nooremaster. Selle järele veel 5 selli. Paned kilud karpi segamini, siis ei mahu ka kõik sisse. Pani aga ilusti — vaata siis. Hundipoeg Naga aga arvas, hiljem paljas tsirkus. Sest Tartu meeste oli ühes „Medraano“ telk ja küllap seal telgis ennegi sääraseid „kilu“ taolisi vigirisi tehtud. Saadakse sellest vastustusest üle järgneb uus. Kui Tartu vuntsid tulid pisikesega, siis laagri perenaine, mammi Männik, oli selleks valinud veel pisema. (Perenaised on ju kõik kokkuhoidlikud). See auto oli kogu tee nalja teinud just kui mõni edev hobune siputanud ja raputanud. Paari kilomeetri ulatuses tee oli täis kalja vaate, suhkrus, jahu ja teisi kotte, korja kui kadunud vendi. Kuid see auto tõi mais-mokkele ka häid asju.

Pilves ilm ei ennusta hääd laagri avamiseks. Vihm jääb aga tulemata, ei raatsinud vist rikkuda skautide hääd tuju. Seda rahva hulka, mis kaugel metsa kolkas oli kokku tulnud, vaatamata rasketele teoludele. — Andis juba isegi vaadata. Pealinnast oli ilmunud üle 10 suure „krusa“ mammide ja papidega külla pojukestele.

Ka suurematest meestest pole puudus. Prof. Rahamägi, Tallinna linnapea hra. Ueson abikaasaga, koolivalitsuse juhataja hra. Kana, Sk. peastaabi ülem

skm. H. Paalman, ühingust hra'd. Kuuskmann, Tõnisson j. n. e.

Kõrges mastis lehvib sini-must-valge lipp, laager on avatud.

Järgmised päevad mööduvad juba täie auruga, mängude, spordi, „järve sõja“, võistlustega j. n. e. Suur revolüütion oli kokaga. Tee mis tahad, olgu supp või praad, kohv või kakao kõik oli põhja kõrbenud (ime, et teevesi ei olnud). Laagrijuht oli paariks päevaks sunnitud linna minema. Küll oodati siis tema saabumist. Ja just kui imevõel sündiski, et Riksi saabudes tagasi, oli kõrbenud maik söökidelt kadunud. — Öhtud möödusid muidugi lõkketule ääres, kus eriti Vene skaudid olid karmed esinema mitmesuguste etteastetega.

Telkide korralikkuses löid rekordi pea igapäev Paide poisid — oli kord kah kui „Viiburi sõjakoolis“ kuid korda oli mujal ka. Tallinna VI rühma pintsli meister Tamm — oli isegi värvimis abinõud laagri ühes toonud ja laagri värvavale rühma „suuruste“, s. o. oma ja sõbra Vichtori näolapid maalinud. Rahva murd oli igapäev neid kunstiteosteid vaatamas, ja ega rahvast puudus pole kui „sissepääs maksuta“.

Saaremaa „suur skaut“ Harry oli kibedasti ametis Jumalasõna kuulutamisega — kuid ei unustanud seal juures

oma armsamat ajaviidet „üles sooje-dada“ hingusele läinud ordu, nimi on meelest läinud, vist „Kark saba“ ordu oligi. Ordu esimene koosolek oli peetud järvei „vantiilusel“ kuid vaene „praam“ pole seda tähtsat ordumeeste kampa väljakannatanud ja vajunud kogu täiega põhja. Küllap see ennustas halba — sest praegu pole sellest ordust midagi kuulda. Kui suvel Saaremaal viibisin siis kuulsin, et ordude autor kavatsevat Valgas asutada uue ordu, mille nimeks tulevat „Sureva luige ordu“. Önn kaasa. Peale ordu koosoleku „suurt põhjavajumist“ korraldati (mitte ordus olevate skautide kaasabi) suurem järve ahang, mis oli väga põnev, ja mis andis laagri „tõste kraanal“ mitmeks päevaks tööd järve põhjast asjade välja toomiseks. Vaene Riks käis aga veel mitu päeva kurvalt järve kaldal ringi, tema „uued“ kingad (ainult 3 a. vanad!) olid jäänud välja toomata.

Nii möödus laagri aeg. Suur lõpu laagrituli ühendas veel kord 150-pealist skaudi peret ja lõpu vaimustus ei tahtnud kuidagi lõppeda. Armsaks oli saanud see kaunis koht, armsad mälestused tulid jätta, trööstiks on kohtumine tuleval aastal Eesti Suurlaagris ja kolme aasta pärast jälle Koitjärvel.

Mi-na.

Läti skautide tegevusi.

Korraldati palju suuremaid maakondlisi laagreid, peale selle rida malevate ja rühmade omi.

„Ugunskursi“ toimetus kuulutas ka tänavu välja matkamisvõistlusi, auhinnaks oli salga telk. Matkati väga palju ja paljus kohis.

Ka väljamaal on tänavu Läti skaudid käinud, nii Rootsi suur-laagris 18 skaudiga ja Kanderstegis 16 roverskaudiga. Juhtide kursused Gilvel pargis Inglismaal lõpetas skaut juht Radzins, temaga kokku on need kursused nüüd lõpetanud 5 sk. juhti. Nüüd on ka Lätil oma Givel kursused, millest ka Eesti skaudid võiksid võtta osa.

Aegkiri „Ugunskurs“ ilmub iga kuu — peale selle vajaduse korral eri aegkiri juhtele.

Sügisel korraldati Riias suuremaid skautvõistlusi — Inglismaalt saadud auhinnale. Võistlused olid mitmekesised, peamiselt skautlus aladel.

Iga aasta koolitöö alul korraldatakse üleriiklik skautide propagandanädal, mitmesuguste loengutega skautluse üle ja vastava sisuliste lendlehtede väljalaotamisega.

Läti skaudid sooviksid väga Eesti skautidega luua kirjavahetust, et kõvendada sõprussidemeid. (Soovijad teatagu „Eesti Skaudi“ toimetusele. Toim.). Tõlk. R. T.

Edgan Skauts.

Kuidas saada „Eesti Skaudi“ levitajaks.

Et saada „E. Sk.“ levitajaks, palun saatke „E. Sk.“ toimetusele Tallinnas, S. Roosikrantsi 11 järgmine sooviavaldus

„Eesti Skaudi“ toimetusele:

.....
Soovija amet, järk, nimi, eesnimi.

.....
Aadress.

Sooviavaldus.

Soovin hakata „Eesti Skaudi“ levitajaks

Sk. Malevas, selleks saatke mulle esialgul tellimisraamatut (à 5 tellimist). Luban täita oma kohuseid kiirelt ja korralikult.

„.....“ 193..... a.

.....
Allkiri.

Soovitajana paluge sooviavaldusele allkirjutada veel maleva vanemat või juhti, ning maleva pitsatiga allkirju tõendada.

Saadud sooviavalduste järele saadab „E. Sk.“ toimetus nõuetavad tellimiseraamatud ühes tarviliste juhtnööridega levitajaile kätte. Kõik levitaja poolt tehtud tellimiste edasisaatmise kulud jäävad „E. Sk.“ kanda. Peale selle maksab „E. Sk.“ toimetus levitajaile preemiaks iga 1.50 kroonilise tellimise pealt 15 snt.

Soovikorral saadame rahalise preemia asemel kõigile skautidele ja gaidete, kes 3 aastatellimist a 1.50 kr. vastu võtnud, maksuta käesoleva aastakäiku „Eesti Skauti“.

„Eesti Skaudi“ 1931/32 aastakäigu tellimishind on gaididele ja skautide organisatsiooni kuuluvaile endiselt 0,50 kr. ja kõigile teistele 1.50 kr.

Eksiarvamiste ärahoidmiseks palume levitajaid tellimisi vastu võtta ainult uute toimetuselt saadud tellimiseraamatutega, ning vanad palume toimetusele tagasi saata.

„Eesti Skaudi“ toimetus.

Opalografeeritud lisaleht

tabab pakkuda käsitööks, hundipoegadele ja noortele skautidele, vineerist väljasaagimise töid. Kopeerige antud kujud kopeerpaberi abil vineerile, saa-

gige kujud välja, liimige (tappige — siis tuleb kujule tapi jaoks jalasse lastav osa külge jätta) jalg alla, puhastage liivapaberiga kujud hästi puhtaks ja libedaks, värvige vesivärviga hoolikalt ära ning katke lõpuks lakiga.

Gaid

Ellen Miller

8. VIII. 1931.

Rakvere gaidid ja skaudid.

N.M.K.Ü. Skaut rühma kooperatiiv.

Tallinnas S.-Roosikrantsi 11 telef. 452-37. Osakonnad Lõuna Eestis Skm. A. Kasak, Valgas, Kesk t. 14. Rakveres. e-sk. E. Priiman, Pikk t. 24., Kuresaares, sk. F. Orb, Suur-Sadama tän. 15.

Soovitab:

1. Eesti Skaut rihmu	à kr. 2.
2. " " rihma pandlaid	à " 1.25
3. Laagri laulikuid	à " 0.25
4. " " 10 kaupa	à " 0.20
5. " " 50 "	à " 0.15
6. N.M.K.Ü. Skaut rinnamärke	à " 0.35
7. Aastamärke hõbedaseid	à " 0.07
8. " kuldseid	à " 0.10
9. Skaudi kirjavahetus paber (paar)	à " 0.03
10. Postkaarte (kahesugused)	à " 0.05
11. " 10 kaupa	à " 0.04
12. I järgu märk	à " 0.65
13. II " "	à " 0.30
14. Skaudi- ja salga märkidega nahast rahakotid
(eritellimiste peale) à " 1.25—5.50.	

Peale selle seni ilmunud skautkirjandus ja edaspidi ka igasuguseid skautmärke. N.M.K.Ü. Sk. kooperatiiv.

Kuidas tellida „Eesti Skauti“.

„Eesti Skauti“ saab tellida kohaliku levitaja kaudu, kui see olemas, või otse toimetuselt. Et toimetuselt „Eesti Skauti“ tellida, tuleb minna postkontorisse, osta raha „sissemaksukaart“ (hind 1 s). Sisseseisukaart koosneb kolmest osast: lõigendist, peaosast ja kvii-tungist. Kõigile kolmele osale kirjutage oma nimi, aadress, saadetav summa kroonides (peaosat toimjoneestikul tuleb kroonide arv sõna-dega ja sentide arv numbritega korrata) ning, et olete raha sisse maksnud posti jooksvale arvele n.r. 180 A. Koiki nime peale. Lõigendi tahaküljele märkige tellijate nimed, eesnimed, aadressid ja milliseid aastakäike saadetava raha eest tellite. Saatekulud (sissemak-sukaardi hind — 1 snt., saatekulud 5 s. ning iga 10 krooni või selle osa pealt 1 sent.) kohe rahakaardi kirjutamisel maha arvata, nii et saa-tekulud jäävad „Eesti Skaudi“ kanda, ning tellijaile maksab telli-mine ainult tellimise hinna. „Eesti Skaudi“ kulude kokkuhoiu mõttes on soovitatav võimalikult mitu tellimist korrata saata.